

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "יחזקאל" – פרק יג

א ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ב בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה: ג כה אמר אדני יהוה הוי על הנבאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: ד כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: ה לא עליכם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: ו חזו שוא וקסם פזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר: ז הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם פזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי: ח לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם פזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: ט והיתה ידי אל הנבאים החזים

שׁוֹא וְהַקְּסָמִים כָּזָב בְּסוּד עַמִּי לֹא־יְהִיוּ וּבְכַתָּב
בֵּית־יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ
וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: י יַעַן וּבִיַעַן הִטְעוּ אֶת־עַמִּי
לֵאמֹר שָׁלוֹם וְאִין שָׁלוֹם וְהוּא בָּנָה חֵיץ וְהֵנָּם טָחִים אֹתוֹ
תִּפֹּל: יא אֲמֹר אֶל־טָחִי תִּפֹּל וַיִּפֹּל הָיָה ׀ גִּשְׁם שׁוֹטֵף
וְאִתְּנָה אֲבִי אֶלְגָּבִישׁ תִּפְלָנָה וְרוּחַ סְעָרוֹת תִּבְקַע:
יב וְהִנֵּה נִפֹּל הַקִּיר הַלֹּא יֵאמֹר אֲלֵיכֶם אֵיךְ הִטִּיחַ אֲשֶׁר
טָחֶתֶם: יג לָכֵן כֹּה אֵמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּבִקְעֹתַי רוּחַ־סְעָרוֹת
בַּחֲמַתִּי וְגִשְׁם שׁוֹטֵף בְּאִפִּי יִהְיֶה וְאֲבִי אֶלְגָּבִישׁ בַּחֲמָה
לְכַלְהָ: יד וְהִרְסֹתִי אֶת־הַקִּיר אֲשֶׁר־טָחֶתֶם תִּפֹּל וְהִגַּעְתִּיהוּ
אֶל־הָאָרֶץ וְנִגְלָה יְסוּדוֹ וְנִפְלָה וּכְלִיתֶם בְּתוֹכָהּ וַיִּדְעֶתֶם
כִּי־אֲנִי יְהוִה: טו וְכִלִּיתִי אֶת־חַמַּתִּי בַקִּיר וּבַטָּחִים אֹתוֹ
תִּפֹּל וְאֵמַר לָכֶם אִין הַקִּיר וְאִין הַטָּחִים אֹתוֹ: טז נְבִיאֵי
יִשְׂרָאֵל הֵנְבְּאִים אֶל־יְרוּשָׁלַם וְהַחֲזִים לָהּ חֲזוֹן שָׁלֵם וְאִין
שָׁלֵם נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: יז וְאַתָּה בֶן־אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ
אֶל־בָּנוֹת עֲמֹךְ הַמִּתְנַבְּאוֹת מִלְּבָהֶן וְהִנְבֵּא עֲלֵיהֶן:
יח וְאִמַּרְתָּ כֹּה־אֵמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה הוּא לְמַתְפָּרוֹת כְּסָתוֹת עַל

וְכָל־אֲצִילֵי יָדַי וְעֲשׂוֹת הַמְּסַפְּחוֹת עַל־רֹאשׁ כָּל־קוֹמָה
 לְצוּדֵד נַפְשׁוֹת הַנִּפְשׁוֹת תְּצוּדְדֶנָּה לְעַמִּי וּנְפֹשׁוֹת לְכַנֵּה
 תַּחֲיִינָה: יט וְתַחֲלֶלְנָה אֹתִי אֶל־עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי שְׁעָרִים
 וּבַפְּתוּתַי לָחֵם לְהַמִּית נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־תִמּוּתְנָה וּלְחַיּוֹת
 נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־תַחֲיִינָה בְּכַזְּבְּכֶם לְעַמִּי שְׁמַעֵי כֹזֵב:
 כ לָכֵן כֹּה־אָמַר ו אֲדַנִּי יְהוָה הַנְּנִי אֶל־כִּסֵּתוֹתֶיכֶם אֲשֶׁר
 אֵתְנָה מִצְדָּדוֹת שָׁם אֶת־הַנִּפְשׁוֹת לְפָרְחוֹת וְקָרַעְתִּי אֶתֶם
 מֵעַל זְרוּעֹתֵיכֶם וּשְׁלַחְתִּי אֶת־הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר אֵתְם מִצְדָּדוֹת
 אֶת־נַפְשֵׁיכֶם לְפָרְחוֹת: כא וְקָרַעְתִּי אֶת־מְסַפְּחוֹתֵיכֶם וְהִצַּלְתִּי
 אֶת־עַמִּי מִיַּדְכֶן וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד בְּיַדְכֶן לְמִצוּדָה וַיִּדְעַתֶּן
 כִּי־אֲנִי יְהוָה: כב יַעַן הַכְּאוֹת לְבַצְדִּיק שָׁקַר וְאֲנִי לֹא
 הִכְאַבְּתִּיו וּלְחִזְק יָדַי רָשַׁע לְבַלְתִּי־שׁוּב מִדֶּרֶכּוֹ הָרַע
 לְהַחֲיִיתוֹ: כג לָכֵן שׂוֹא לֹא תַחֲזִינָה וְקֶסֶם לֹא־תִקְסֶמְנָה עוֹד
 וְהִצַּלְתִּי אֶת־עַמִּי מִיַּדְכֶן וַיִּדְעַתֶּן כִּי־אֲנִי יְהוָה:

ספר "יחזקאל" – פרק יד

א וַיְבוֹא אֵלַי אַנְשֵׁימ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ לִפְנָי: ב וַיְהִי

דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ג בֶּן־אָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֶעֱלוּ
גְּלוּלֵיהֶם עַל־לִבָּם וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנָם נָתְנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם
הַאֲדָרֶשׁ אֲדָרֶשׁ לָהֶם: ד לָכֵן דִּבַּר־אוֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה־אָמַר ו אֲדַנִּי יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַעֲלֶה
אֶת־גְּלוּלָיו אֶל־לְבוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יֵשִׁים נֹכַח פָּנָיו וּבֹא
אֶל־הַנְּבִיא אֲנִי יְהוָה נֶעֱנִיתִי לוֹ בָּהּ בֹּא בְּרַב גְּלוּלָיו:
ה לְמַעַן תִּפְשׂ אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזְרוּ מֵעָלַי
בְּגְלוּלֵיהֶם כָּלָם: ו לָכֵן אָמַר ו אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר
אֲדַנִּי יְהוָה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מֵעַל גְּלוּלֵיכֶם וּמֵעַל
כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם הָשִׁיבוּ פְּנֵיכֶם: ז כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמֵהַגֵּר אֲשֶׁר־יִגּוֹר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּזֵר מֵאַחֲרַי וַיַּעַל
גְּלוּלָיו אֶל־לְבוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יֵשִׁים נֹכַח פָּנָיו וּבֹא
אֶל־הַנְּבִיא לְדַרְשׁ־לוֹ בִּי אֲנִי יְהוָה נֶעֱנֶה־לוֹ בִּי: ח וְנָתַתִּי
פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִשְׁמַתִּיהוּ לְאוֹת וּלְמִשְׁלִים וְהִכַּרְתִּיו
מִתּוֹךְ עַמִּי וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ט וְהַנְּבִיא כִּי־יִפְתָּהּ
וְדָבַר דָּבַר אֲנִי יְהוָה פִּתִּיתִי אֶת הַנְּבִיא הַהוּא וְנָטִיתִי
אֶת־יָדַי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל: י וְנִשְׂאוּ

עֹנָם כַּעֲוֹן הַדֶּרֶשׁ כַּעֲוֹן הַנְּבִיא יְהִיָּה: יא לְמַעַן לֹא־יִתְּעוּ
עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹא־יִטְמְאוּ עוֹד בְּכָל־פְּשָׁעֵיהֶם
וְהָיוּ־לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהֶם לֵאלֹהִים נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:
יב וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: יג בֶּן־אָדָם אֶרֶץ כִּי
תַחַטֵּא־לִי לְמַעַל־מַעַל וְנָטִיתִי יָדַי עָלֶיךָ וְשִׁבַרְתִּי לָּךְ
מִטֶּה־לֶחֶם וְהִשְׁלַחְתִּי־בָּהּ רָעַב וְהִכַרְתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה:
יד וְהָיוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ נַח דָּנָאֵל דְּנִיֵּאל
וְאִיּוֹב הַמָּה בְּצַדִּיקְתָּם יִנְצְלוּ נַפְשָׁם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:
טו לוֹ־חִיָּה רָעָה אֶעֱבִיר בָּאָרֶץ וְשִׁכַלְתָּהּ וְהִיתָה שְׂמֵמָה
מִבְּלִי עוֹבֵר מִפְּנֵי הַחִיָּה: טז שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ
חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־בָּנִים וְאִם־בָּנוֹת יִצְּלוּ הַמָּה
לְבַדָּם יִנְצְלוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה שְׂמֵמָה: יז או חָרַב אָבִיא
עַל־הָאָרֶץ הַהִיא וְאָמַרְתִּי חָרַב תֵּעָבֵר בָּאָרֶץ וְהִכַרְתִּי
מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה: יח וְשְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ
חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה לֹא יִצְּלוּ בָנִים וּבָנוֹת כִּי יֵהֶם
לְבַדָּם יִנְצְלוּ: יט או דְּבַר אֲשַׁלַּח אֶל־הָאָרֶץ הַהִיא וְשִׁפַּכְתִּי
חֲמָתִי עָלֶיךָ בְּדָם לְהִכָּרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה: כ וְנַח דָּנָאֵל

דְּנִי־אֶל וְאֵיּוֹב בְּתוֹכָהּ חִי־אֲנִי נָא אֲדַנִּי יְהוָה אִם־בֶּן
אִם־בַּת יִצְיָלוּ הֵמָּה בְּצַדִּיקֹתָם יִצְיָלוּ נַפְשָׁם: כֹּא כִּי כֹה אָמַר
אֲדַנִּי יְהוָה אֵף כִּי־אֲרַבְּעַת שָׁפְטֵי וְהָרַעִים חָרַב וְרָעַב וְחִיָּה
רָעָה וְדָבָר שֶׁלַּחֲתִי אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם
וּבַהֲמָה: כִּב וְהֵינָה נוֹתְרָה־בָּהּ פְּלִטָה הַמוֹצָאִים בָּנִים וּבָנוֹת
הֵנָּם יוֹצְאִים אֲלֵיכֶם וְרֵאִיתֶם אֶת־דַּרְכְּכֶם וְאֶת־עֲלִילוֹתֶם
וְנַחֲמַתֶּם עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלַם אֵת
כָּל־אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עָלֶיהָ: כִּג וְנַחֲמוּ אֶתְכֶם כִּי־תִרְאוּ
אֶת־דַּרְכְּכֶם וְאֶת־עֲלִילוֹתֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי לֹא חָנַם עָשִׂיתִי אֵת
כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בָּהּ נָא אֲדַנִּי יְהוָה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דניאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי ו"יתבוננו ח'סדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)